

Så började det med Nepparnytt 1975!

Starten

När jag - Lennart Runemo - blev ordförande i Neptunkryssarförbundet 1973 var det två idéer som jag ville vara med och utveckla. Den första var att få igång en nyproduktion av Neptunkryssaren i plast. Här gjorde Sven-Erik Lindberg och Nils Lindhe ett jättejobb och tack vare deras insatser kunde den första plastneppen sjösättas 1975.

Jag ville också utveckla informationen i förbundet. Under många år hade förbundet givit ut en liten årsskrift som i huvudsak innehöll båtregister och klassregler. Jag ville satsa på en tidning som kom fyra gånger per år.

Innehåll

När man skall göra en klassförbundstidning är det viktigt att man klarar av att få ihop material till varje nummer. Redan då var det svårt att få skribenter. En modell är att försöka att ha en fast mall för varje nummer så att man redan från början har mer än hälften av numret innehållsmässigt klart.

Vår modell blev att satsa på vissa fasta sidor och medarbetare. Några exempel är funktionärlista på sidan 2, båtregister i ett nummer och medlemsregister i ett annat nummer. Under många år hade vi också glädjen av att ha *Eriks sida* - Erik Hällström, som var med och formade förbundet redan 1940 - skrev minnen. Inbjudningar till seglingar var en självklar del i nr 2 och i numret efter sommaren var det resultatlistor och seglingsreferat som blev stommen. Med detta upplägg skulle redaktionen till varje nummer "skapa" artiklar för 6-8 sidor.

Under 70-talet var det många som renoverade träbåtar och Nepparnytt lyckades få flera att beskriva projekt som däckbyte, nåtlimning och även segelsömnad.

Genom att redaktionen hade stor del av kommande nummer "klara" var vi säkra på att redaktionen skulle orka producera en tidning under kommande år. Vi kan konstatera att projektet lyckats och Nepparnytt nu går in på sin 33:de årgång.

Första numret

Förbundet bestämde sig att satsa på en tidning. Nu skulle första numret produceras. Vid denna tid var jag ordförande och Ove Wallsten, som bodde i Uppsala, var kassör.

Ove och jag skulle nu se till att tidningen kom ut till medlemmarna. Ove hade en kontakt där vi kunde trycka vår tidning, som skulle bli i A4-format. Vi samlade på oss texter och bilder, som var papperskopior i skala 1:1. Texterna lämnade Ove in till en skrivbyrå som skrev ut allt i en lång spalt. Tidningen skulle ha två spalter.

Vi skaffade papper, sax och lim. En kväll efter jobbet lastade jag in en IBM elektriskskrivmaskin där man kunde byta kula och få lite större text för rubriker och liknande.

På Oves köksbord växte sedan sidorna fram och sent på kvällen låg första numret av Nepparnytt klart för att lämnas in till tryckeriet och några dagar senare dök tidningen upp i medlemmarnas brevlådor och sedan dess har Nepparnytt fortsatt att komma med trevlig läsning.

